

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/109/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114215056
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6114215056.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa RC Service, s.r.o. so sídlom Lazaretská 3/A, 811 08 Bratislava, IČO: 47 336 617, zastúpeného GHS Legal, s.r.o. so sídlom Lazaretská 3/A, 811 08 Bratislava, IČO: 47 232 544, proti odporcovi K. O., X.. XX.XX.XXXX, V. J. Z. XXX, XXX XX Z.Í., V. Č. X. X. H. B. S., V. Š., R. V. S. R. L. L., o zaplatenie 39,35 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 39,35 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 05. 08. 2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 16,50 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 29,57 eura za zastúpenie advokátom, zástupcovi navrhovateľa a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 04. 07. 2014 sa navrhovateľ domáha voči odporcovi splnenia povinnosti zaplatiť sumu 39,35 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne od 05. 08. 2013 do zaplatenia a trov konania spočívajúcich v uhradenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia vo výške 59,14 eura. Navrhovateľ nadobudol pohľadávku voči odporcovi na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 05. 2014 uzatvorenou s Dopravným podnikom mesta Brna, a.s., IČ: 25 508 881. Návrh odôvodnil tým, že s odporcom bol dňa 06. 07. 2013 v Brně na základe vykonanej kontroly cestovných dokladov zo strany pracovníka Dopravného podniku mesta Brna, a.s. spísaný Zápis o vykonanej prepravnej kontrole č. XXXXXXXX ktorý osvedčuje, že v dobe kontroly odporca u seba nemal platný cestovný doklad. Odporcovi tak vznikla povinnosť uhradiť neuhradené cestovné vo výške 25,00 Kč a neuhradenú prirážku k cestovnému vo výške 1000,00 Kč.

Nakoľko pobyt odporcu sa súdu v konaní zistiť nepodarilo, uznesením č.k. 12C/109/2014-36 zo dňa 14.04.2015 ustanovil odporcovi opatrovníčku pre konanie, ktorej bol doručený návrh spolu s prílohami doručený dňa 17. 04. 2015, k podanému návrhu sa nevyjadřila.

Súd uznesením č.k. 12C/109/2014-43 zo dňa 08. 07. 2015 vyhlásil, že nemá právomoc konať vo veci, konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zastavenie konania pre nedostatok právomoci odôvodnil tým, že doterajším postupom súdu v konaní nebolo zistené bydlisko odporcu na území Slovenskej republiky, keď trvalý pobyt má len evidenčný charakter a odporca sa na uvedenom mieste nezdržiava už dlhšiu dobu. Iný pobyt odporcu na území Slovenskej republiky zistený nebol. Súdom zistené skutočnosti nasvedčujú, že odporca má bydlisko na území Českej republiky, preto právomoc súdu Slovenskej republiky podľa článku 2 ods. 1 nariadenia Brusel I nie je daná. Z navrhovateľom predložených listín mal súd preukázané, že miesto plnenia zo zmluvného vzťahu je na území Českej republiky, v meste Brno, preto právomoc súdu Slovenskej republiky podľa článku 5 ods. 1 písm. a) nariadenia Brusel I nie je daná.

Voči uvedenému uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, ktoré odôvodnil predovšetkým tým, že súd vôbec nepreukázal, že bydlisko odporcu sa nachádza v inom členskom štáte než je Slovenská republika a rozhodol len na základe dohadov a indícií.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14Co/747/2015-57 zo dňa 06. 10. 2015 uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 12C/109/2014-43 zo dňa 08. 07. 2015 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že len samotná skutočnosť, že sa súdu nepodarilo doposiaľ zistiť aktuálny pobyt odporcu nie je neodstrániteľnou prekážkou ďalšieho postupu súdu, nakoľko doposiaľ nie je žiadnym hodnoverným spôsobom preukázané, že odporca sa dlhodobo zdržiava v inom členskom štáte. Odvolací súd poukázal na závery obsiahnuté v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-327/10 zo dňa 17. 11. 2011, podľa ktorých nariadenie Brusel I „nebráni uplatneniu ustanovenia vnútroštátneho procesného práva členského štátu, ktoré v snahe zabrániť situácii odoprenia spravodlivosti umožňuje viesť konanie za neprítomnosti proti osobe, ktorej bydlisko nie je známe, pokiaľ sa súd, ktorý sa sporom zaoberá, ubezpečí predtým, než o ňom rozhodne, že sa uskutočnili všetky pátrania, ktoré ukladajú zásady riadnej starostlivosti a dobrej viery, aby sa zistil pobyt žalovaného.“

Súd následne vykonal šetrenie pobytu odporcu v Českej republike prostredníctvom Městského soudu v Brne, Městské správy sociálního zabezpečení Brno a Úřadu práce Brno-město, pričom pobyt odporcu na území Českej republiky sa zistiť nepodarilo. Ani Polície České republiky na žiadosť Městského soudu v Brně nevedela uviesť kde a či sa odporca skutočne zdržiava v Českej republike

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa 156 ods. 3 OSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa čl. 2 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1) (ďalej len „nariadenie Brusel I“), ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa článku 4 ods. 1 nariadenia Brusel I, ak žalovaný nemá bydlisko na území členského štátu, právomoc súdov každého členského štátu sa určí podľa právneho poriadku tohto členského štátu, ak nestanovia niečo iné články 22 a 23.

Podľa § 86 ods. 1 OSP, ak odporca, ktorý je občanom Slovenskej republiky, nemá všeobecný súd v tejto republike, je príslušný súd, v obvode ktorého mal tu posledné bydlisko.

Podľa článku 5 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (ďalej len „nariadenie Rím I“), pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva stranami pre zmluvu o preprave cestujúcich v súlade s druhým pododsekom, rozhodným právom je právny poriadok krajiny obvyklého pobytu cestujúceho za predpokladu, že buď miesto začatia, alebo miesto skončenia prepravy je v tejto krajine. Ak tieto požiadavky nie sú splnené, uplatňuje sa právny poriadok krajiny obvyklého pobytu prepravcu.

Podľa § 760 zákona č. 40/1964 Sb. Občiansky zákoník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákoník“), smlouvou o preprave osob vzniká cestujúcimu, ktorý za stanovené jízdné použije dopravní prostriedek, právo, aby ho dopravce prepravil do miesta určení řádně a včas.

Podľa § 18a ods. 2 písm. c) zákona č. 111/1994 Sb. o silniční dopravě v znení neskorších predpisov, v vznení účinnom ku dňu vykonania prepravy, t.j. do 30. 04. 2014 (ďalej len „zákon o silniční dopravě“), cestující je povinen na výzvu pověřené osoby se prokázat platným jízdním dokladem, neprokáže-

li se platným jízdním dokladem, zaplatit jízdné a přírážku, nebo se prokázat osobním dokladem a sdělit osobní údaje potřebné na vymáhání zaplacení jízdného a přírážky; osobními údaji potřebnými na vymáhání zaplacení jízdného a přírážky se rozumí jméno, příjmení, datum a místo narození a adresa pro doručování.

Podľa § 18a ods. 3 zákona o silniční dopravě, výši přírážky stanoví dopravce v přepravních podmínkách. Výše přírážky nesmí přesáhnout částku 1 500 Kč.

Podľa § 7 ods.1 vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů 175/2000 Sb. o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu (ďalej len "vyhláška o přepravním řádu"), cestující za jízdenku pro jednotlivou jízdu nebo za jízdenku časovou (dále jen "jízdenka") platí jízdné podle tarifu, sjednané v souladu s cenovými předpisy. Pro použití spojů označených v jízdním řádu cestující platí kromě jízdného i cenu příplatku nebo místenky (§ 4 odst. 3) ve výši podle tarifu.

Podľa 15 písm. b) vyhlášky o přepravním řádu, porušením přepravních podmínek z hlediska bezpečnosti cestujícího, bezpečnosti jiných osob a ochrany zdraví, bezpečnosti a plynulosti veřejné osobní dopravy a z hlediska zajištění řádné, klidné a pohodlné přepravy je, jestliže cestující při přepravě nemůže se prokázat platným jízdním dokladem, odmítne zaplatit jízdné a přírážku k jízdnému na místě.

Podľa § 517 ods. 2 Občanského zákoníku, jde-li o prodlení s plněním peněžního dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa § 19 ods. 1 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, výše úroku z prodlení, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení, se řídí nařízením vlády č. 142/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení.

Podľa § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku a kterým se stanoví minimální výše nákladů spojených s uplatňováním pohledávky v znení neskorších predpisov (ďalej len „nařízení vlády“), výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 OSP, ak sú trový konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Nakoľko predmetom konania je zaplataenie sumy 39,35 eura, ide podľa § 200ea OSP o drobný spor. Súd podľa § 115a ods. 2 a § 156 ods. 3 OSP rozhodol vo veci bez nariadenia ústneho pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené súdom na úradnej tabuli súdu od 07. 01. 2016 do 19. 01. 2016.

Z listín predložených navrhovateľom zistil súd nasledovný skutkový stav: zo zápisu o prevedenej prepravnej kontrole Dopravného podniku mesta Brno, a.s. číslo dokladu XXXXXXXXX vyplýva, že odporca, štátny občan Slovenskej republiky, dňa 06. 07. 2013 v čase o 08:41 cestoval v dopravnom prostriedku Dopravného podniku mesta Brno, a.s. zo zastávky UH smer Modř bez cestovného dokladu. Totožnosť odporcu bola revízorom overená podľa občianskeho preukazu číslo U.-XXX XXX. Zápis o prevedenej prepravnej kontrole bol podpísaný cestujúcim. Z dôvodu nepreukázania sa odporcu platným cestovným lístkom mu vznikla povinnosť zaplatiť sumu 1 025,00 Kč do 30 dní, pozostávajúcu z nezaplateného cestovného a prírážky k cestovnému. Z Prílohy č. 1 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 16. 05. 2014 a časti jej prílohy uzatvorenej medzi Dopravným podnikom mesta Brna, a.s., IČ: 25 508 881 (ďalej len „právny predchodca navrhovateľa“) a navrhovateľom vyplýva,

že navrhovateľ nadobudol pohľadávku z nezaplateného cestovného a prirážky k cestovnému voči odporcovi. Odporca dlžnú sumu navrhovateľovi ani jeho právnenmu predchodcovi neuhradil.

Právomoc súdu Slovenskej republiky je daná článkom 2 ods. 1 v spojení s článkom 4 ods. 1 nariadenia Brusel I, nakoľko odporca má registrovaný trvalý pobyt a posledné súdu známe bydlisko na území Slovenskej republiky, je občanom Slovenskej republiky a súdu sa nepodarilo preukázať súčasné bydlisko odporcu na území iného členského štátu Európskej únie, alebo štátu mimo Európskej únie.

Súd pri posudzovaní svojej právomoci v zrušenom uznesení č.k. 12C/109/2014-43 zo dňa 08. 07. 2015 vychádzal analogicky zo záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-327/2010 (Hypoteční banka a. s. proti N. H. Z.) zo dňa 17. 11. 2011, podľa ktorého cit.: „majú súdy členského štátu, na ktorého území sa nachádza posledné známe bydlisko spotrebiteľa, na základe článku 16 ods. 2 tohto nariadenia právomoc rozhodnúť o tejto žalobe, pokiaľ nie sú podľa článku 59 toho istého nariadenia schopné určiť aktuálne bydlisko žalovaného ani nemajú dôkazné indície umožňujúce dospieť k záveru, že žalovaný má skutočné bydlisko mimo územia Únie.“ Podľa názoru konajúceho súdu mal súd v konaní dostatočné dôkazné indície umožňujúce dospieť k záveru, že odporca má skutočné bydlisko mimo územia štátu, ktorému bol doručený návrh navrhovateľa. Súdu sa bydlisko odporcu na území Slovenskej republiky zistiť nepodarilo. Z okolností, ktoré súd uviedol v zrušenom uznesení vyplýva, že odporca sa pravdepodobne zdržiava na území Českej republiky.

Súd však vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je viazaný podľa § 226 OSP, skúmal svoju právomoc podľa článku 2 ods. 1 v spojení s článkom 4 ods. 1 nariadenia Brusel I a vychádzal analogicky z už citovaného rozsudku Súdneho dvora EÚ, predovšetkým z bodu 42 odôvodnenia, cit.: „Nakoniec, pokiaľ vnútroštátny súd jednak naďalej nie je schopný určiť miesto bydliska spotrebiteľa a jednak nedisponuje dôkaznými indíciami, ktoré by mu umožnili dospieť k záveru, že spotrebiteľ má skutočne bydlisko mimo územia Únie, čo je prípad, v ktorom sa uplatní článok 4 nariadenia č. 44/2001, je potrebné overiť, či sa môže článok 16 ods. 2 tohto nariadenia vykladať v tom zmysle, že v prípade, akým je prejednávany prípad, sa pravidlo o právomoci súdov členského štátu, na ktorého území má spotrebiteľ bydlisko, uvedené v tomto ustanovení, týka aj posledného známeho bydliska spotrebiteľa.“ a z bodu 47 odôvodnenia, cit.: „Vzhľadom na vyššie uvedené teda treba vychádzať z toho, že v situácii, o akú ide v konaní vo veci samej, keď spotrebiteľ, ktorý je zmluvnou stranou dlhodobého hypotekárneho úveru s povinnosťou informovať zmluvného partnera o akejkoľvek zmene adresy, opustí svoje bydlisko predtým, než sa proti nemu podá žaloba pre porušenie zmluvných povinností, sú súdy členského štátu, na ktorého území sa nachádza posledné známe bydlisko spotrebiteľa, na základe článku 16 ods. 2 nariadenia č. 44/2001 príslušné rozhodnúť o uvedenej žalobe... “. Na základe uvedeného dospel súd, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, k záveru o svojej právomoci konať a rozhodnúť o podanom návrhu, keďže na území Slovenskej republiky mal odporca posledné známe bydlisko, pričom bydlisko odporcu na území Českej republiky sa súdu napriek viacerým dožiadaniam orgánov a úradov Českej republiky preukázať nepodarilo.

Miestna príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica je daná § 86 ods. 1 OSP a to podľa posledného známeho bydliska odporcu na území Slovenskej republiky.

Rozhodné právo je dané článkom 5 ods. 2 nariadenia Rím I a to právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu prepravcu, právneho predchodcu navrhovateľa, teda právny poriadok Českej republiky. Súd právne vec posúdil podľa vyššie citovaných ustanovení právnych predpisov Českej republiky a to podľa zákona č. 40/1964 Sb. Občanský zákoník, zákona č. 111/1994 Sb. o silniční dopravě, vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 175/2000 Sb. o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu a nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku a kterým se stanoví minimální výše nákladů spojených s uplatňováním pohledávky

Medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom došlo dňa 06. 07. 2013 k uzavretiu zmluvy o preprave osôb podľa § 760 a nasl. Občanského zákoníku a odporcovi vznikla povinnosť zaplatiť právnenmu predchodcovi navrhovateľovi cestovné určené podľa § 7 ods. 1 vyhlášky o přepravním řádu tarifou právneho predchodcu navrhovateľa vo výške 25,00 Kč, ktoré sa preukazuje cestovným lístkom. Nakoľko odporca sa pri kontrole cestovným lístkom nepreukázal, porušil prepravné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa podľa § 15 ods. 2 písm. b) vyhlášky o přepravním řádu. Odporca

nepreukázaním sa na výzvu poverenej osoby právneho predchodcu navrhovateľa bol podľa § 18a ods. 2 písm. c) zákona o silniční doprave povinný zaplatiť cestovné a prirážku. Prirážka podľa § 18a ods. 3 zákona o silniční doprave nesmie presiahnuť čiastku 1 500,00 Kč. Prirážka bola určená prepravnými podmienkami právneho predchodcu navrhovateľa vo výške 1 000,00 Kč.

Podľa § 155 ods. 2 OSP, výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť v cudzej mene, ak to neodporuje okolnostiam prípadu a ak predmet konania je vyjadrený v cudzej mene a účastník ktorý má plniť, je devízovým tuzemcom a má účet v cudzej mene, alebo niektorý z účastníkov je devízovým cudzozemcom. Navrhovateľ mal právo zvoliť si, či uplatní svoju pohľadávku uplatní v Českých korunách, alebo v eurách a právo voľby má aj súd (napríklad aj rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co/191/2007 zo dňa 13. 09. 2007). Súd vyjadril výrok rozsudku v domácej mene, nakoľko prepočet vykonaný navrhovateľom bol vykonaný správne, keď bol vykonaný podľa kurzu Českej národnej banky platného ku dňu vykonania prepravy dňa 06. 07. 2013 (1,00 eur = 26,050 Kč (platný od 04. 07. 2013)) čomu zodpovedá vypočítaná suma 39,35 eura po zaokrúhlení. Prepočet vykonaný podľa kurzu Slovenskej národnej banky ku dňu 06. 07. 2013 (1,00 eur = 25,875 Kč (platný od 05. 07. 2013)) by bol pre odporcu menej priaznivý (39,61 eura).

Nakoľko žiadne z tvrdení navrhovateľa rozporované neboli a odporca neuhradil právnomu predchodcovi navrhovateľa ani navrhovateľovi cestovné a prirážku, súd podanému návrhu vyhovel a odporcu podľa § 18a ods. 2 písm. c) zákona o silniční doprave zaviazal k uhradeniu cestovného a prirážky vo výške 39,35 eura.

Z dôvodu omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu navrhovateľovi, vzniklo navrhovateľovi podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákoníku právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktorých výšku určuje § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb. Prvý deň kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu t.j. 01. 01. 2013 bola výška repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou vo výške 0,05 %. Odporcovi bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy istiny pohľadávky, 39,35 eura, aj úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 05. 08. 2013 (deň nasledujúci po dni uplynutia lehoty na dobrovoľnú úhradu pohľadávky) do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 2 OSP. Navrhovateľ mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania voči odporcovi, ktorý v konaní úspech nemal. Náhradu trov konania za zastúpenie advokátom súd znížil o 50 % podľa § 150 ods. 2 OSP z dôvodu, že uplatnená náhrada trov konania za zastúpenie advokátom vo výške spolu 59,14 eura je neprimerane vysoká voči výške uplatňovanej pohľadávky 39,35 eura.

Z trov zastúpenia advokátom predstavuje priznaná odmena 16,60 eura ((2 x 16,60 eura) x 50 %) podľa § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška) za dva vykonané úkony právnej služby podľa § 13 ods. 1 písm. a) vyhlášky - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa a podľa písm. c) písomné podanie návrhu na súd zo dňa 02. 07. 2014, náhrada hotových výdavkov predstavuje 8,04 eura ((2 x 8,04 eura) x 50 %) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a 20 % daň z pridanej hodnoty (základ dane 24,64 eura) predstavuje 4,93 eura podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Na základe uvedeného súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 2 OSP zaviazal v konaní neúspešného odporcu nahradiť v konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 16,60 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 29,57 eura (50 % z 59,14 eura) za trovy zastúpenia advokátom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.